

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

18 юни 2024 година *

„Обжалване — Икономическа и парична политика — Банков съюз — Регламент (ЕС) № 806/2014 — Единен механизъм за реструктуриране — Процедура за реструктуриране, която се прилага, в случай че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Член 18, параграф 7 — Приемане от Единния съвет за реструктуриране на схема за реструктуриране — Одобряване на тази схема от Европейската комисия — Член 86, параграф 2 — Акт, подлежащ на обжалване — Жалба за отмяна — Допустимост“

По дело C-551/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 17 август 2022 г.,

Европейска комисия, представлявана от L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytė и D. Triantafyllou,

жалбоподател,

като другите страни в производството са

Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, установена в Мадрид (Испания)

Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), установена в Цюрих (Швейцария), представлявано от R. Pelayo Jiménez и R. Pelayo Torrent, abogados,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), представляван от H. Ehlers, S. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz и J. M. Rius Riu, подпомагани от F. B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado, и B. Meyring и S. Schelo, Rechtsanwälte,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Испания,

Европейски парламент, представляван от J. Etienne, P. López-Carceller, M. Menegatti, L. Stefani и L. Visaggio,

* Език на производството: испански.

Съвет на Европейския съюз, представляван от J. Bauerschmidt, J. Haunold, H. Marcos Fraile и A. Westerhof Löfflerová,

Banco Santander SA, установена в Сантандер (Испания), представлявана от J. Remón Peñalver, J. M. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde и D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, L. Bay Larsen, заместник-председател, К. Jürimäe, С. Lycourgos, E. Regan, Т. von Danwitz (докладчик), F. Biltgen и N. Piçarra, председатели на състави, S. Rodin, P. G. Xuereb, L. S. Rossi, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele и D. Gratsias, съдии,

генерален адвокат: Т. Сăрета,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 юни 2023 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 9 ноември 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 1 юни 2022 г., *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* и SFL/ЕСП (Т-481/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:Т:2022:311), с което посоченият съд отхвърля искането, подадено от *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* (наричана по-нататък „Fundación“) и *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)*, за отмяна на Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на Единния съвет за реструктуриране (наричан още „ЕСП“) от 7 юни 2017 година за приемане на схема за реструктуриране на *Banco Popular Español* (наричана по-нататък „спорната схема за реструктуриране“).

Правна уредба

Регламент (ЕС) № 1024/2013

- 2 Член 6, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63), гласи:

„4. По отношение на задачите, определени в член 4, параграф 1 — с изключение на тези по букви а) и в) от него, [Европейската централна банка (ЕЦБ)] носи отговорностите по параграф 5 от настоящия член, а националните компетентни органи носят отговорностите по параграф 6 от настоящия член [...] за целите на надзора на следните кредитни институции, финансови холдинги или смесени финансови холдинги, или клонове, които са установени в участващи държави членки, на кредитни институции, които са установени в неучастващи държави членки:

– кредитни институции, които не са толкова значими на консолидирана основа, като най-високото равнище на консолидация се намира в участващите държави членки или в отделните институции в конкретния случай на клонове, които са установени в участващи държави членки, на кредитни институции, които са установени в неучастващи държави членки. Значимостта се оценява въз основа на следните критерии:

- i) размер;
- ii) значимост за икономиката на [Европейския съюз] или на дадена участваща държава членка;
- iii) значимост на трансграничните дейности.

По отношение на първа алинея по-горе, дадена кредитна институция или финансов холдинг, или смесен финансов холдинг не се счита за по-малко значима, освен ако това не е обосновано от конкретни обстоятелства, които следва да бъдат уточнени в методиката, при положение че е изпълнено което и да било от следните условия:

- i) общата стойност на активите ѝ надвишава 30 млрд. евро;
- ii) съотношението на общите ѝ активи спрямо [брутния вътрешен продукт (БВП)] на участващата държава членка по установяване надвишава 20 %, освен ако общата стойност на активите ѝ е по-малка от 5 млрд. евро;
- iii) след постъпило уведомление от съответния национален компетентен орган, че той счита тази институция от съществено значение за местната икономика, ЕЦБ взема решение, което потвърждава същественото ѝ значение след обстойна оценка, в т.ч. оценка на балансовия отчет, от страна на ЕЦБ, на въпросната кредитна институция.

ЕЦБ може също по собствена инициатива да разглежда дадена институция като институция от съществено значение тогава, когато последната е установила банкови дъщерни предприятия в повече от една участваща държава членка и нейните трансгранични активи или пасиви представляват значителен дял от общите ѝ активи или пасиви, при спазване на посочените в методиката условия.

[...]

5. По отношение на кредитните институции, посочени в параграф 4, и съгласно рамката, определена в параграф 7:

[...]

б) Когато е необходимо с оглед на последователното прилагане на високи стандарти на надзор, ЕЦБ може във всеки момент, по собствена инициатива след консултация с националните компетентни органи или по искане на национален компетентен орган, да реши да упражни пряко всички съответни правомощия по отношение на една или повече кредитни институции, посочени в параграф 4 [...]

[...]“.

Регламентът за ЕМП

3 Съображения 24, 26, 62, 90 и 120 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на ЕМП и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламентът за ЕМП“) гласят:

„(24) Тъй като единствено институции на Съюза могат да определят политиката на Съюза за реструктуриране и тъй като при приемането на всяка конкретна схема за реструктуриране е налице свобода на преценка, е необходимо да се осигури подходящо участие на Съвета [на Европейския съюз] и Комисията в качеството им на институции, които могат да упражняват изпълнителни правомощия в съответствие с член 291 ДФЕС. Комисията следва да извършва оценката на онези аспекти на взетите от Съвета за реструктуриране решения за реструктуриране, по отношение на които съществува свобода на преценка. Предвид значителното въздействие на решенията за реструктуриране върху финансовата стабилност на държавите членки и на Съюза като цяло, както и върху фискалната независимост на държавите членки, е важно на Съвета да се предоставят изпълнителни правомощия за вземането на определени решения, свързани с реструктурирането. Поради това Съветът, по предложение на Комисията, следва да упражнява ефективен контрол върху оценката от страна на Съвета за реструктуриране относно наличието на обществен интерес и да оценява всяка съществена промяна на сумата от Фонда, която да се използва при конкретно действие по реструктуриране. Освен това на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове за конкретизиране на допълнителни критерии или условия, които трябва да бъдат взети предвид от Съвета за реструктуриране при упражняване на различните му правомощия. Подобно възлагане на задачи, свързани с реструктурирането, по никакъв начин не следва да възпрепятства функционирането на вътрешния пазар на финансови услуги. Поради това [Европейският банков орган (ЕБО)] следва да запази своята роля, както и всички свои съществуващи правомощия и задачи: той следва да разработва и да допринася

за последователното прилагане на законодателството на Съюза, приложимо за всички държави членки, както и да насърчава сближаването на практиките, свързани с реструктурирането, на територията на Съюза като цяло.

[...]

- (26) ЕЦБ, в качеството си на надзорник в рамките на [единния надзорен механизъм (ЕНМ)], и Съветът за реструктуриране най-добре могат да преценят дали дадена кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, както и дали има разумна вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от нейна страна. Ако счита, че са изпълнени всички критерии, свързани със започването на реструктурирането, Съветът за реструктуриране следва да приеме схемата за реструктуриране. Процедурата, свързана с приемането на схемата за реструктуриране, която включва Комисията и Съвета, засилва необходимата оперативна самостоятелност на Съвета за реструктуриране, като същевременно зачита принципа на делегиране на правомощия на агенциите съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз (наричан по-долу „Съдът“). Ето защо в настоящия регламент се предвижда, че схемата за реструктуриране, приета от Съвета за реструктуриране, поражда действие само ако в срок от 24 часа след нейното приемане от Съвета за реструктуриране няма възражения нито от страна на Съвета, нито от страна на Комисията, или ако схемата за реструктуриране бъде одобрена от Комисията. Основанията, на които е допустимо Съветът да възрази по предложение на Комисията срещу схемата за реструктуриране на Съвета за реструктуриране, следва да бъдат изрично ограничени до наличието на обществен интерес и до съществени промени от страна на Комисията на предложенията от Съвета за реструктуриране размер на сумата от Фонда, която може да бъде използвана.

Промяна в размера на сумата от Фонда от 5% или повече в сравнение с първоначалното предложение на Съвета за реструктуриране следва да се счита за съществена. Съветът следва да одобри или да възрази срещу предложението на Комисията, без да го изменя. Като наблюдател на заседанията на Съвета за реструктуриране Комисията следва редовно да проверява дали схемата за реструктуриране, приета от Съвета за реструктуриране, е напълно съобразена с настоящия регламент и с нужния баланс между различните приложими цели и интереси, дали зачита обществения интерес и дали се запазва целостта на вътрешния пазар. Като се има предвид, че действието по реструктуриране изисква много бърз процес на вземане на решения, Съветът и Комисията следва тясно да си сътрудничат и Съветът следва да не дублира вече извършената подготвителна работа от Комисията. Съветът за реструктуриране следва да даде указания на националните органи за реструктуриране, които следва да предприемат всички необходими мерки за изпълнение на схемата за реструктуриране.

[...]

- (62) Намесата в правата на собственост не следва да бъде прекомерна. Във връзка с това засегнатите акционери и кредитори не следва да понесат загуби, по-големи от тези, които биха понесли, ако субектът се ликвидира към момента на вземане на решението за реструктурирането му. В случай на частично прехвърляне на активи на институция в режим на реструктуриране към частен купувач или към мостова

институция, остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране следва да бъде ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност. За да се защитят акционерите и кредиторите на субекта по време на производството по ликвидация, те следва да имат право да получат плащане за вземанията си в не по-малък размер от този, който по изчисления биха получили при ликвидация на целия субект чрез обичайно производство по несъстоятелност.

[...]

- (90) При прилагането на инструменти за реструктуриране и упражняването на правомощия за реструктуриране Съветът за реструктуриране следва да даде на националните органи за реструктуриране указания да гарантират, че представителите на работниците и служителите на засегнатите субекти са информирани или, когато е целесъобразно, че с тях са проведени консултации, както се предвижда в Директива 2014/59/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190)].

[...]

- (120) [Единният механизъм за реструктуриране (ЕМП)] обединява Съвета за реструктуриране, Съвета, Комисията и органите за реструктуриране на участващите държави членки. Съдът е компетентен да упражнява контрол за законосъобразността на решенията, приети от Съвета за реструктуриране, Съвета и Комисията, в съответствие с член 263 ДФЕС, както и да определя тяхната извъндоговорна отговорност. Освен това Съдът, в съответствие с член 267 ДФЕС, е компетентен да дава преюдициални заключения по искане на националните съдебни органи относно действителността и тълкуването на актовете на институциите, органите или агенциите на Съюза. Националните съдебни органи следва да бъдат компетентни в съответствие с националното си право за контрола за законосъобразност на решенията на органите за реструктуриране на участващите държави членки при упражняване на правомощията, предоставени им с настоящия регламент, както и да определят тяхната извъндоговорна отговорност“.

4 Член 1 („Предмет“) от Регламента за ЕМП гласи:

„С настоящия регламент се определят еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктуриране на посочените в член 2 субекти, установени в посочените в член 4 участващи държави членки.

Тези еднообразни правила и еднообразна процедура се прилагат от Единния съвет за реструктуриране, създаден в съответствие с член 42 (наричан по-долу „Съветът за реструктуриране“), съвместно със Съвета, Комисията и националните органи за реструктуриране в рамките на създадения с настоящия регламент Единен механизъм за реструктуриране (ЕМП). ЕМП се подкрепя от единен фонд за реструктуриране (наричан по-долу „Фондът“).

[...]“.

5 Член 2 („Обхват“) от този регламент предвижда:

„Настоящият регламент се прилага към следните субекти:

- а) кредитни институции, установени в участваща държава членка;
- б) установени в участваща държава членка предприятия майки, включително финансови холдинги и смесени финансови холдинги, които попадат в обхвата на консолидирания надзор, упражняван от ЕЦБ в съответствие с член 4, параграф 1, буква ж) от Регламент [№ 1024/2013];

[...]“.

6 Член 7 („Разпределение на задачите в рамките на ЕМП“), параграфи 1 и 2 от Регламента за ЕМП гласи:

„1. Съветът за реструктуриране отговаря за ефективното и съгласувано функциониране на ЕМП.

2. При спазване на разпоредбите, посочени в член 31, параграф 1, Съветът за реструктуриране отговаря за изготвянето на планове за реструктуриране и за приемането на всички решения, свързани с реструктурирането на:

- а) субектите по член 2, които не са част от група, и на групи:
 - i) които се считат за значими в съответствие с член 6, параграф 4 от Регламент [№ 1024/2013]; или
 - ii) във връзка с които ЕЦБ е взела решение в съответствие с член 6, параграф 5, буква б) от Регламент [№ 1024/2013] да упражнява пряко всички съответни правомощия; и

б) други трансгранични групи“.

7 Член 14 („Цели на реструктурирането“) от Регламента за ЕМП гласи:

„1. Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за реструктуриране, Съветът за реструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за реструктуриране отчитат по отношение на съответните си отговорности целите на реструктурирането и избират инструментите за реструктуриране и правомощията за реструктуриране, които според тях са най-подходящи за постигането на приложимите в конкретния случай цели на реструктурирането.

2. Целите на реструктурирането по параграф 1 са:

- а) осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;
- б) избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина;

- в) защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа;
- г) защита на вложителите съгласно Директива 2014/49/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149)] и на инвеститорите съгласно Директива 97/9/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите (ОВ L 84, 1997 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 222)];
- д) защита на средствата и активите на клиентите.

При постигането на посочените в първа алинея цели Съветът за реструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за реструктуриране, се стремят да сведат до минимум разходите за реструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на реструктурирането.

3. При спазване на различните разпоредби на настоящия регламент целите на реструктурирането са еднакво важни и са балансирани в зависимост от естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай“.

- 8 Съгласно член 15, параграф 1 от този регламент, когато действат в рамките на определената в член 18 от същия процедура за реструктуриране, ЕСП, Съветът, Комисията и евентуално националните органи за реструктуриране „предприемат всички подходящи мерки“, за да се уверят, че действието по реструктуриране се предприема в съответствие със закрепените в тази разпоредба принципи.

- 9 Член 18 („Процедура за реструктуриране“) от Регламента за ЕМП предвижда:

„1. Съветът за реструктуриране приема схема за реструктуриране в съответствие с параграф 6 по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагането на посочените параграфи, единствено когато прецени на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно четвърта алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени следните условия:

- а) субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен;
- б) предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки на [институционална защитна схема (ИЗС)] или действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна;
- в) действието по реструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5“.

Оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква а), се извършва от ЕЦБ, след консултация със Съвета за реструктуриране. Съветът за реструктуриране на своя изпълнителна сесия може да извърши такава оценка единствено след като уведоми ЕЦБ за намерението си и само ако ЕЦБ не извърши такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на тази информация. ЕЦБ незабавно предоставя на Съвета за реструктуриране всяка относима информация, която Съветът за реструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си.

Когато ЕЦБ прецени, че субект или група по първа алинея изпълнява условието, посочено в първа алинея, буква а), тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на Съвета за реструктуриране.

Оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква б), се извършва от Съвета за реструктуриране на негова изпълнителна сесия или, когато е приложимо, от националните органи за реструктуриране, в тясно сътрудничество с ЕЦБ. ЕЦБ също може да уведоми Съвета за реструктуриране или съответните национални органи за реструктуриране, че счита, че условието по посочената буква е изпълнено.

2. Без да се засягат случаите, в които ЕЦБ вземе решение да изпълнява пряко надзорните задачи, свързани с кредитните институции, в съответствие с член 6, параграф 5, буква б) от Регламент [№ 1024/2013], при получаване на съобщението по параграф 1 или когато Съветът за реструктуриране възнамерява да извърши оценка по параграф 1 по своя собствена инициатива във връзка със субект или група по член 7, параграф 3, Съветът за реструктуриране незабавно съобщава своята оценка на ЕЦБ.

[...]

4. За целите на параграф 1, буква а) се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако са налице едно или повече от следните обстоятелства:

[...]

5. За целите на параграф 1, буква в) от настоящия член дадено действие по реструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 цели на реструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на реструктурирането в същата степен.

6. Ако са изпълнени условията, предвидени в параграф 1, Съветът за реструктуриране приема схема за реструктуриране. Схемата за реструктуриране:

- а) поставя субекта в режим на реструктуриране;
- б) определя прилагането на инструментите за реструктуриране по отношение на институцията в режим на реструктуриране съгласно член 22, параграф 2, по-специално всяко изключване от споделянето на загуби в съответствие с член 27, параграфи 5 и 14;
- в) определя използването на Фонда в подкрепа на действието по реструктуриране в съответствие с член 76 и с решението на Комисията, взето съгласно член 19.

7. Непосредствено след приемането на схемата за реструктуриране Съветът за реструктуриране я изпраща на Комисията.

В рамките на 24 часа след изпращането на схемата за реструктуриране от Съвета за реструктуриране Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, в случаите, които не са обхванати от трета алинея от настоящия параграф.

В рамките на 12 часа от изпращането на схемата за реструктуриране от Съвета за реструктуриране Комисията може да предложи на Съвета:

- а) да представи възражения по схемата за реструктуриране на основание, че приетата от Съвета за реструктуриране схема не изпълнява критерия за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в);
- б) да одобри или да възрази срещу съществена промяна на сумата от Фонда, предвидена от Съвета за реструктуриране в схемата за реструктуриране.

За целите на трета алинея Съветът взема решение с обикновено мнозинство.

Схемата за реструктуриране може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от Съвета за реструктуриране.

Съветът или Комисията, в зависимост от случая, посочват съображенията за упражняване на правото на възражение.

Когато в срок от 24 часа след изпращането на схемата за реструктуриране от Съвета за реструктуриране Съветът е одобрил предложението на Комисията за промяна на схемата за реструктуриране на основанието, посочено в трета алинея, буква б), или Комисията е представила възражение в съответствие с втора алинея, Съветът за реструктуриране в рамките на осем часа изменя схемата за реструктуриране в съответствие с изразените съображения.

Когато схемата за реструктуриране, приета от Съвета за реструктуриране, предвижда изключване на определени задължения при изключителните обстоятелства, посочени в член 27, параграф 5, и когато такова изключване налага вноска от Фонда или алтернативен източник на финансиране, с цел защита на целостта на вътрешния пазар Комисията може да забрани или да изиска изменения на предложеното изключване, като изложи подходящи съображения за това, които се основават на нарушение на изискванията, предвидени в член 27 и в делегирания акт, приет от Комисията въз основа на член 44, параграф 11 от Директива [2014/59].

8. Когато Съветът възрази срещу поставянето на дадена институция в режим на реструктуриране на основание, че не е изпълнен критерият за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в), съответният субект се ликвидира по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право.

9. Съветът за реструктуриране осигурява предприемането на необходимите действия по реструктуриране за прилагане на схемата за реструктуриране от страна на съответните

национални органи за реструктуриране. Съответните национални органи за реструктуриране са адресати на схемата за реструктуриране, която съдържа указания за тях, като те в съответствие с член 29 предприемат всички необходими мерки за изпълнението ѝ, като упражняват правомощията за реструктуриране. При наличието на държавна помощ или помощ от Фонда Съветът за реструктуриране предприема действия в съответствие с решение, взето от Комисията във връзка с посочената помощ.

10. Комисията разполага с правомощието да получи от Съвета за реструктуриране всяка информация, която смята от значение за изпълнението на нейните задачи по настоящия регламент. В съответствие с глава 5 от настоящия дял Съветът за реструктуриране разполага с правомощието да получи от всяко лице информацията, която е необходима за подготвянето и взимането на решение за дадено действие по реструктуриране, включително актуализиране и допълнение на информацията, съдържаща се в планове за реструктуриране“.

10 Член 22 („Общи принципи на инструментите за реструктуриране“), параграфи 2 и 4 от Регламента за ЕМП гласи:

„2. Инструментите за реструктуриране по член 18, параграф 6, буква б) са следните:

- а) инструмент за продажба на стопанска дейност;
- б) инструмент „мостова институция“;
- в) инструмент за обособяване на активи;
- г) инструмент за споделяне на загуби.

[...]

4. Инструментите за реструктуриране се прилагат, за да се изпълнят целите на реструктурирането, посочени в член 14, в съответствие с посочените в член 15 принципи на реструктурирането. Те могат да бъдат приложени самостоятелно или в комбинация, с изключение на инструмента за обособяване на активи, който може да бъде приложен единствено заедно с друг инструмент за реструктуриране.

[...]“.

11 Член 23 („Схема за реструктуриране“) от този регламент предвижда:

„В приетата от Съвета за реструктуриране съгласно член 18 схема за реструктуриране се определят, в съответствие с всяко решение относно държавна помощ или помощ от Фонда, подробностите относно приложимите по отношение на институцията в режим на реструктуриране инструменти за реструктуриране [...] и се определят конкретните суми, които могат да бъдат предоставени от Фонда, както и целите, за които да бъдат използвани.

[...]

Когато приемат схема за реструктуриране, Съветът за реструктуриране, Съветът и Комисията отчитат и следват плана за реструктуриране, посочен в член 8, освен ако Съветът за реструктуриране не прецени, предвид обстоятелствата по случая, че целите на

преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана за реструктуриране.

В хода на процеса на реструктуриране Съветът за реструктуриране може да измени или актуализира схемата за реструктуриране, както сметне това за подходящо предвид конкретния случай. При изменения и актуализиране се прилага процедурата, предвидена в член 18.

[...]“.

- 12 Член 30 („Задължение за сътрудничество и обмен на информация в рамките на ЕМП“), параграфи 1 и 2 от посочения регламент гласи:

„1. Съветът за реструктуриране уведомява Комисията за всички предприети от него действия за подготовката за реструктуриране. По отношение на информацията, получена от Съвета за реструктуриране, за членовете на Съвета, Комисията, както и за членовете на персонала на Съвета и Комисията се прилагат изискванията за професионална тайна, предвидени в член 88.

2. При изпълнението на съответните задължения съгласно настоящия регламент Съветът за реструктуриране, Съветът, Комисията, ЕЦБ и националните органи за реструктуриране и националните компетентни органи работят в тясно сътрудничество, по-специално при планирането на реструктурирането, ранната намеса и фазите на реструктурирането съгласно членове 8—29. Те си предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи“.

- 13 Член 43, параграф 3 от Регламента за ЕМП има следния текст:

„Комисията и ЕЦБ посочват по един представител, който има право да участва в заседанията на изпълнителните и пленарните сесии в качеството си на постоянен наблюдател.

Представителите на Комисията и ЕЦБ имат право да участват в разискванията и имат достъп до всички документи“.

- 14 Съгласно член 86 („Искове пред Съда“) от същия регламент:

„1. В съответствие с член 263 ДФЕС пред Съда може да бъде започнато производство за оспорване на решение на Апелативната комисия или, когато не съществува право на обжалване пред Апелативната комисия, на решение на Съвета за реструктуриране.

2. Държавите членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, могат да започнат пред Съда производство срещу решения на Съвета за реструктуриране в съответствие с член 263 ДФЕС.

3. Ако Съветът за реструктуриране е задължен да предприеме действие и не изпълни задължението си, пред Съда може да бъде започнато производство във връзка с бездействието в съответствие с член 265 ДФЕС.

4. Съветът за реструктуриране взема необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда“.

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 15 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 24—80 от обжалваното съдебно решение. За нуждите на настоящото производство по обжалване те могат да се обобщят, както следва.
- 16 Banco Popular Español SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) е кредитна институция, над която ЕЦБ е осъществявала пряк пруденциален надзор.
- 17 На изпълнителната си сесия от 7 юни 2017 г. ЕСП приема с Решение SRB/EES/2017/08 на основание на Регламента за ЕМП спорната схема за реструктуриране на Banco Popular.
- 18 Член 1 от тази схема за реструктуриране гласи, че ЕСП решава да постави Banco Popular, считано от датата на реструктурирането, в режим на реструктуриране, тъй като са изпълнени условията по член 18, параграф 1 от този регламент.
- 19 Видно от членове 2—4 от въпросната схема за реструктуриране, ЕСП приема, най-напред, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, по-нататък, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията ѝ, и накрая, че е необходимо действие по реструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на тази банка, за да се осигури непрекъснатост на критичните ѝ функции и да се избегнат значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.
- 20 Член 5, параграф 1 от спорната схема за реструктуриране има следния текст:

„Приложеният спрямо Banco Popular инструмент за реструктуриране се състои в продажба на стопанска дейност съгласно член 24 от [Регламента за ЕМП] чрез прехвърляне на акции на купувач. Обезценяването и преобразуването на капиталови инструменти ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.
- 21 В член 6 от тази схема за реструктуриране се уточняват условията и реда за това обезценяване, както и за продажбата на стопанска дейност.
- 22 Освен това в член 12, параграф 1 от въпросната схема за реструктуриране се посочва, че тя „ще влезе в сила“ в 6,30 ч. на 7 юни 2017 г.
- 23 Схемата за реструктуриране е представена на Комисията за одобрение в 5,13 ч. на 7 юни 2017 г.
- 24 В 6,30 ч. на същия ден тази институция приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español SA (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15) и уведомява ЕСП за това. Съображение 4 от това решение, така както е поправено на 6 декември 2017 г. (ОВ L 320, 2017 г., р. 31), гласи следното:

„Комисията е съгласна със схемата за реструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 18, параграф 5 от [Регламента за ЕМП]“.

25 Също на 7 юни 2017 г. Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) (Фонд за организирано реструктуриране на банките, Испания) предприема необходимите действия за изпълнение на спорната схема за реструктуриране в съответствие с член 29 от Регламента за ЕМП.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

26 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 2 август 2017 г. Fundación и SFL, тогава акционери в Banco Popular, искат отмяна на спорната схема за реструктуриране.

27 С актове съответно от 1 август 2018 г. и 12 април 2019 г. Кралство Испания, Европейският парламент, Съветът и Комисията, от една страна, и Banco Santander SA, от друга, са допуснати да встъпят по делото, в подкрепа на исканията на ЕСП.

28 Макар ЕСП да не оспорва допустимостта на тази жалба, а единствено да моли тя да бъде отхвърлена по същество, Комисията изтъква в изявлението си при встъпване, че същата е недопустима. Комисията поддържа, че спорната схема за реструктуриране е само междинен акт, който не поражда задължителни правни последици, тъй като с Решение 2017/1246 е одобрила тази схема за реструктуриране, усвоила я е и ѝ е придала такива последици.

29 В изявленията си при встъпване Парламентът и Съветът също твърдят, че спорната схема за реструктуриране сама по себе си не поражда правно действие по отношение на трети лица по смисъла на член 263 ДФЕС.

30 Проверявайки допустимостта на жалбата, Общият съд най-напред припомня в точка 112 от обжалваното съдебно решение, че от постоянната съдебна практика несъмнено следва, че встъпилата страна не е легитимирана самостоятелно да повдига възражение за липса на процесуална предпоставка и поради това той не е длъжен да разгледа възраженията за недопустимост, които са изтъкнати само от нея. В точка 113 от обжалваното съдебно решение отбелязва, че когато обаче става въпрос за липса на абсолютна процесуална предпоставка, допустимостта на жалбата следва да бъде разгледана служебно.

31 По-нататък Общият съд преценява дали спорната схема за реструктуриране може да се счита за обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС. В това отношение в точки 114 и 115 от обжалваното съдебно решение той припомня, че видно от постоянната съдебна практика, за такива актове се считат всички приети от институциите разпоредби, без оглед на тяхната форма, които имат за цел да породят задължителни правни последици, и че за да се определи дали даден акт поражда такива последици, следва да се съобрази същността му, а съответните последици да се преценят с оглед на обективни критерии, например съдържанието на този акт, като евентуално се държи сметка и за контекста на приемането му и правомощията на издалата го институция.

32 В това отношение в точки 116—123 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира следното:

- „116 [...] следва да се отбележи, че ЕСП упражнява правомощията, предоставени му с [Регламента за ЕМП], и по-специално правомощието по член 16, параграф 1 от посочения регламент да „взема решение за предприемане на действие по реструктуриране по отношение на финансова институция, установена в участваща държава членка, когато предвидените в член 18, параграф 1 условия са изпълнени“. По този начин законодателят на Съюза изрично е предоставил на ЕСП правомощие за вземане на решения.
- 117 Решението на ЕСП за предприемане на действие по реструктуриране е акт, който може да влезе в сила. В член 12 от [спорната] схема[...] за реструктуриране се посочва, че тя влиза в сила на 7 юни 2017 г. в 6,30 ч.
- 118 Освен това съгласно член 23, първа алинея от [Регламента за ЕМП] схемата за реструктуриране, приета от ЕСП съгласно член 18 от същия регламент, определя подробностите относно приложимите по отношение на институцията в режим на реструктуриране инструменти за реструктуриране, които да бъдат приложени от националните органи за реструктуриране съгласно съответните разпоредби на Директива 2014/59, транспонирани в националното право.
- 119 Следователно съгласно член 9 от [спорната] схема[...] за реструктуриране FROB трябва да предприеме всички необходими мерки, за да пристъпи към изпълнение и прилагане на това решение. По-специално, FROB трябва да осъществи продажбата на Banco Popular в съответствие с реда и условията, определени в [спорната] схема[...] за реструктуриране. В член 10 от [спорната] схема[...] за реструктуриране се предвижда също така, че ЕСП трябва да наблюдава изпълнението на [тази] схема[...] за реструктуриране от страна на FROB в съответствие с член 28 от [Регламента за ЕМП].
- 120 Ето защо следва да се приеме, че предвид същността ѝ [спорната] схема[...] за реструктуриране поражда задължителни правни последици.
- 121 Освен това следва да се отбележи, че член 86, параграф 1 от [Регламента за ЕМП] предвижда, че пред Съда [на Европейския съюз] може да бъде започнато производство в съответствие с член 263 ДФЕС за оспорване на решение на Апелативната комисия или, когато не съществува право на обжалване пред Апелативната комисия, на решение на ЕСП. Съгласно член 86, параграф 2 от [Регламента за ЕМП] държавите членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, могат да започнат пред Съда [на Европейския съюз] производство срещу решения на ЕСП в съответствие с член 263 ДФЕС.
- 122 В това отношение Съдът отбелязва, че член 86, параграф 2 от [Регламента за ЕМП] предвижда, че държавите членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, могат в съответствие с член 263 ДФЕС да започнат пред Съда на Европейския съюз производство срещу решения на ЕСП, като се посочва само последният, но не и друга институция, орган, служба или агенция на Съюза (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 56).

- 123 Съдът е постановил също, че процедурата за реструктуриране трябва да се приеме за сложна административна процедура, която включва няколко органа и на която само крайният резултат, произтичащ от упражняването на правомощията на ЕСП, може да бъде предмет на съдебния контрол, посочен в член 86, параграф 2 от Регламента (решение от 6 май 2021 г. ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 66)“.
- 33 Въз основа на тези съображения Общият съд заключава в точка 124 от обжалваното съдебно решение, че спорната схема за реструктуриране е акт, срещу който може да се подава жалба за отмяна.
- 34 Накрая Общият съд приема, че този извод не е оборен с доводите, изложени от Парламента, Съвета и Комисията.
- 35 В това отношение, на първо място, той отбелязва в точка 127 от обжалваното съдебно решение, че схемата за реструктуриране наистина влиза в сила едва след своето одобряване от Комисията, но това не означава, че въпросното одобрение води до премахване на самостоятелните правни последици на схемата за реструктуриране в полза само на тези на решението на Комисията. В точки 128—130 от обжалваното съдебно решение, като приема, че одобрението на Комисията е необходима стъпка за влизането в сила на схемата за реструктуриране и че то ѝ придава правна сила, Общият съд преценява, че спазването на принципите относно делегирането на правомощия, които принципи са установени в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, наричано по-нататък „решение Meroni/Върховен орган“, EU:C:1958:7), не означава, че само решението, прието от Комисията, поражда правни последици. Според него е необходимо Комисията да одобри схемата за реструктуриране по отношение на аспектите ѝ, във връзка с които има свобода на преценка, за да може схемата да породи правни последици, като по този начин се избягва „същинско изместване на отговорността“ по смисъла на съдебната практика, изведена от последното решение. Освен това в точка 132 от обжалваното съдебно решение Общият съд подчертава, че Комисията разполага със собствено правомощие да извършва оценка на онези аспекти на схемата за реструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, но не може да упражнява правомощията, запазени за ЕСП, нито правомощието да променя схемата за реструктуриране или правните последици от нея.
- 36 На второ място, Общият съд отхвърля довода, че схемата за реструктуриране не е задължителна за Комисията и представлява подготвителен акт, който не може да се обжалва на основание член 263 ДФЕС. В това отношение в точка 137 от обжалваното съдебно решение той преценява, че в контекста на сложната административна процедура, установена с Регламента за ЕМП, схемата за реструктуриране не може да се смята за подготвителен акт, имащ за цел да подготви решението на Комисията. Макар съгласно член 18, параграф 7 от този регламент одобрението на схемата за реструктуриране от Комисията да води до влизането ѝ в сила и тази институция да може да представи възражения по отношение на аспектите на схемата за реструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, тя не можела да възразява срещу чисто техническите ѝ аспекти, нито да ги изменя.
- 37 На трето място, в точки 140—142 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че както от член 86 от Регламента за ЕМП, така и от други разпоредби от този регламент следва, че схемата за реструктуриране е акт, който може да се обжалва. Този член 86 се

отнасял не само до самостоятелните решения на ЕСП, които не изискват одобрение от Комисията, но и до всички решения на ЕСП, с изключение на тези, които подлежат на обжалване пред Апелативната комисия. Така схемата за реструктуриране по дефиниция попада в категорията на решенията, които съгласно посочения член 86 подлежат на обжалване на основание член 263 ДФЕС.

- 38 На четвърто място, в точка 147 от обжалваното съдебно решение Общият съд преценява, че обратното тълкуване би било в противоречие с принципите на правна сигурност и на ефективна съдебна защита, доколкото за жалбата на всяко лице, засегнато от прието от ЕСП решение за реструктуриране, ще се прилага условие за допустимост, което не е изрично предвидено.
- 39 Накрая, в точка 148 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля довода, че схемата за реструктуриране не може да се отмени, ако решението на Комисията остава в сила. В това отношение той отбелязва, че ако се окаже, че трябва да отмени схемата за реструктуриране, решението на Комисията, с което същата е одобрена, ще стане безпредметно.
- 40 При това положение, като преценява в точка 149 от обжалваното съдебно решение, че след като бъде одобрена от Комисията, схемата за реструктуриране, приета от ЕСП, произвежда правно действие и представлява акт, срещу който може да се подаде самостоятелна жалба за отмяна, в точка 150 от това решение Общият съд обявява за допустима подадената в случая жалба за отмяна.
- 41 По същество Общият съд приема, че нито едно от посочените основания за отмяна не е налице, и съответно отхвърля подадената пред него жалба като неоснователна.

Исканията на страните

- 42 Комисията иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която Общият съд е обявил за допустима първоинстанционната жалба,
 - да обяви за недопустима първоинстанционната жалба по дело Т-481/17 и съответно да я отхвърли изцяло,
 - да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски, които Комисията е направила както в производството пред Общия съд, така и в настоящото производство по обжалване.
- 43 SFL иска от Съда да отхвърли подадената пред него жалба и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 44 ЕСП иска от Съда да отхвърли подадената пред него жалба и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

- 45 Парламентът по същество иска от Съда да уважи подадената пред него от Комисията жалба и да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски.
- 46 Съветът иска от Съда, в случай че отмени обжалваното съдебно решение, да признае за установено, че липсват основания, които да поставят под съмнение законосъобразността на Регламента за ЕМП и на Директива 2014/59.

По жалбата пред Съда

- 47 В подкрепа на жалбата си срещу обжалваното съдебно решение, доколкото с него Общият съд е приел, че спорната схема за реструктуриране е акт, който подлежи на обжалване на основание член 263 ДФЕС, Комисията изтъква три основания. Първото основание за обжалване е неправилно тълкуване на член 263, четвърта алинея ДФЕС и на член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП. Второто основание за обжалване е неправилно тълкуване на член 263, четвърта алинея ДФЕС и нарушение на правото на защита на Комисията. Третото основание за обжалване е противоречие в мотивите на обжалваното съдебно решение.

По допустимостта

- 48 SFL твърди, че настоящата жалба е недопустима. Тя припомня, че исканията в молбата за встъпване са допустими само ако са в подкрепа на исканията на една от страните, и от това прави извода, че Комисията, която в първоинстанционното производство е имала качеството на встъпила страна, не може да повдига самостоятелно възражение за недопустимост в настоящото производство по обжалване.
- 49 Комисията и Парламентът оспорват тези доводи.
- 50 В това отношение от обжалваното съдебно решение е видно, че пред Общия съд Комисията е сочила недопустимост на първоинстанционната жалба със съображението, че спорната схема за реструктуриране не представлява обжалваем акт. Освен това, и както впрочем е припомнил Общият съд в точки 112 и 113 от обжалваното съдебно решение, встъпилата страна действително не е легитимирана самостоятелно да повдига възражение за недопустимост, но когато става въпрос за липса на абсолютна процесуална предпоставка, допустимостта на съответната жалба следва да бъде разгледана служебно (вж. в този смисъл решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия, С-313/90, ЕУ:С:1993:111, т. 22 и 23). В точки 114—149 от обжалваното съдебно решение Общият съд служебно е проверил допустима ли е подадената пред него жалба и е заключил, че същата е допустима, като по този начин имплицитно е отхвърлил повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост. Въпросната преценка на Общия съд трябва да може да бъде проверена от Съда в настоящото производство по обжалване.
- 51 В това отношение обстоятелството, че с обжалваното съдебно решение Общият съд е отхвърлил първоинстанционната жалба по същество, не означава, че настоящата жалба е недопустима. Съгласно постоянната съдебна практика допустима е жалбата срещу решение на Общия съд, в което, произнасяйки се служебно или по повдигнато от някоя от страните възражение за недопустимост на подадената пред Общия съд жалба, същият е приел, че последната е допустима, а по-нататък в същото решение я е отхвърлил като

неоснователна (вж. в този смисъл решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Ente per le Ville vesuviane/Комисия и Ente per le Ville Vesuviane/Комисия, С-445/07 Р и С-455/07 Р, ЕУ:С:2009:529, т. 40 и цитираната съдебна практика).

- 52 Поради това повдигнатото от SFL възражение за недопустимост на настоящата жалба трябва да се отхвърли.

По същество

По първото основание за обжалване

– Доводи на страните

- 53 По първото основание за обжалване Комисията, подкрепена от Парламента, твърди, че Общият съд неправилно е тълкувал член 263, четвърта алинея ДФЕС и член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП, когато в точки 116—120, 127 и 137 от обжалваното съдебно решение е приел, че спорната схема за реструктуриране е обжалваем акт, пораждащ задължителни правни последици.
- 54 Най-напред Комисията отбелязва, че именно тя или евентуално Съветът придава на схемата за реструктуриране задължителни правни последици, за да се избегне „същинско изместване на отговорността“ по смисъла на съдебната практика, установена с решение Meroni/Върховен орган. Констатацията на Общия съд в точка 132 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не разполага с никакво правомощие да променя схемата за реструктуриране, била в разрез с разпоредбите на член 18, параграф 7, първа, втора и седма алинея от Регламента за ЕМП.
- 55 По-нататък, било в противоречие със съдебната практика, установена с решение Meroni/Върховен орган, тълкуванието, че спорната схема за реструктуриране поражда самостоятелни правни последици, независимо дали е одобрена от Комисията или евентуално от Съвета. Всъщност съгласно тази съдебна практика правомощия, предполагащи упражняването на дискреционна власт, не можело да се делегират на самостоятелни субекти, които не са предвидени в Договорите. Приеманите от такива субекти решения по принцип следвало да са обвързващи само по отношение на строго технически въпроси и да не надхвърлят тесните граници, очертани в основния акт. От съображение 24 от Регламента за ЕМП било видно, че при приемането на този регламент — с който контролът върху аспектите на схемата за реструктуриране, във връзка с които е налице свобода на преценка, е запазен за институциите на Съюза, разполагащи с правомощия в областта на политиката за реструктуриране на кредитни институции — законодателят на Съюза се е ръководил от посочената съдебна практика.
- 56 Освен това Комисията поддържа, че като е посочил в точки 130, 132 и 137 от обжалваното съдебно решение, че тя следва да преценява само някои аспекти, във връзка с които има свобода на преценка и които са от решаващо значение за одобряването на дадена схема за реструктуриране, Общият съд не е взел предвид факта, че тези аспекти са неразривно свързани с по-техническите аспекти. Съответно, когато представя възражения по отношение на аспектите на схема за реструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, Комисията се противопоставяла на тази схема като цяло.

- 57 Регламентът за ЕМП въвежда сложна административна процедура, в смисъл че съгласно член 18, параграф 7 от него процедурата за реструктуриране приключвала с взетото от Комисията, или евентуално от Съвета, решение за одобряване или отхвърляне на представената схема за реструктуриране. Оценката на ЕСП от своя страна не предопределя изхода на тази процедура. Следователно в рамките на въпросната процедура подлежащи на обжалване актове са единствено мерките, които определят окончателно позицията на Комисията или на Съвета в края на същата тази процедура, но не и междинните мерки, чиято цел е да се подготви окончателното решение.
- 58 Накрая, що се отнася до довода в точки 122, 124 и 140 от обжалваното съдебно решение, изведен от предвиденото в член 86 от Регламента за ЕМП право на обжалване на решенията на ЕСП, Комисията припомня, че разпоредбите на този регламент не могат да изменят предвидената в Договорите система от способности за правна защита.
- 59 SFL и ЕСП оспорват тези съображения. Те поддържат, че Общият съд правилно е приел, че спорната схема за реструктуриране представлява обжалваем акт, произвеждащ самостоятелни правни последици.
- 60 Най-напред те отбелязват, че по силата по-специално на член 7, член 18, параграф 1 и член 20 от Регламента за ЕМП, ЕСП отговаря за планирането, създаването и приемането на схемата за реструктуриране. За сметка на това, съгласно член 18, параграф 7 във връзка със съображения 24 и 26 от този регламент ролята на Комисията и на Съвета се свежда до участие в процедурата за реструктуриране и до проверка на аспектите на схемата за реструктуриране, във връзка с които е налице свобода на преценка. В това отношение SFL уточнява, че ако в рамките на 24 часа от изпращането на схемата за реструктуриране, Комисията или Съветът не представят възражения, тя влиза в сила. Освен това, в случай че Комисията или Съветът не са съгласни със създадената от ЕСП схема за реструктуриране, последният трябвало да вземе окончателното решение, съобразявайки се с насоките им.
- 61 ЕСП поддържа, че макар да запазва за Комисията или евентуално за Съвета правната и политическата отговорност за аспектите на схемата за реструктуриране, във връзка с които е налице право на преценка, член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП изрично овластява ЕСП във връзка с другите елементи на схемата за реструктуриране. Ролята на тези институции била или да одобрят, или да отхвърлят схемата за реструктуриране, но в никакъв случай да планират, изготвят или прилагат тази схема. Законодателят на Съюза възложил на специализирана агенция, каквато е ЕСП, задачата да извършва чисто техническите оценки за целите на приемането на схема за реструктуриране. ЕСП отговарял както за планирането, изготвянето и приемането на мерките за реструктуриране, така и за надзора върху изпълнението им от националните органи. При това положение не можело да му бъде отказано правото да защитава дадена схема за реструктуриране, тъй като в противен случай би било нарушено правото му на защита.
- 62 По-нататък SFL и ЕСП поддържат, че преценката, че решението на ЕСП слага край на процедурата и следователно трябва да се счита за обжалваем акт в случай на реструктуриране на финансова институция, не е в противоречие със съдебната практика, установена с решение Meroni/Върховен орган. Всъщност Регламентът за ЕМП предотвратявал „същинско изместване на отговорността“ по смисъла на тази съдебна практика, гарантирайки, че Комисията и евентуално Съветът могат да проверяват и дори да се противопоставят на всеки аспект на решението за реструктуриране, във връзка с

който имат право на преценка. Според ЕСП не съществува никакво противоречие между, от една страна, правото да се подаде жалба срещу ЕСП в качеството му на създател на схемата за реструктуриране, и от друга страна, факта, че Комисията и евентуално Съветът участват в решението относно тази схема за реструктуриране и че същата не може да влезе в сила, ако тези институции възразят. Във всеки случай ЕСП счита, че предоставеното му с член 7, параграф 2 от Регламента за ЕМП правомощие да приема всички решения за реструктуриране, не представлява правомощие, което Договорът възлага на Комисията и което последната решава да делегира, а правомощие, създадено от законодателя на Съюза с този регламент.

- 63 Накрая SFL отбелязва, че в съображения 90 и 120 от Регламента за ЕМП, както и в членове 7, 20 и 86 от него се посочват правомощията на ЕСП, като същевременно се уточнява, че приетите от него решения подлежат на съдебен контрол пред Съда. Член 86, параграф 2 от посочения регламент съответно предвиждал такъв контрол върху всички решения на ЕСП, които, подобно на тези относно схемите за реструктуриране, не подлежат на обжалване пред Апелативната комисия. Доводите на Комисията за противното били в противоречие с тези съображения и членове и съответно представлявали тълкуване *contra legem*.

– *Съображения на Съда*

- 64 Първото основание за обжалване е свързано с въпроса дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 116—120, 127, 137, 149 и 150 от обжалваното съдебно решение, че спорната схема за реструктуриране е обжалваем акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 65 Постоянна съдебна практика е, че жалба за отмяна по смисъла на член 263, четвърта във връзка с първа алинея ДФЕС може да се подава срещу всички приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза разпоредби или мерки, независимо от формата им, пораждащи задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на физическо или юридическо лице, като променят съществено правното му положение. За да се определи дали даден акт поражда такива последици и следователно подлежи на такова обжалване, следва да се съобрази същността му, а съответните последици да се преценят с оглед на обективни критерии, например съдържанието на този акт, като евентуално се държи сметка и за контекста на приемането му и правомощията на издалата го институция, орган, служба или агенция (вж. в този смисъл решения от 11 ноември 1981 г., IBM/Комисия, 60/81, EU:C:1981:264, т. 9, от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, С-551/19 Р и С-552/19 Р, EU:C:2021:369, т. 39 и 41, и от 12 юли 2022 г., Nord Stream 2/Парламент и Съвет, С-348/20 Р, EU:C:2022:548, т. 62—64 и цитираната съдебна практика).
- 66 Що се отнася, на първо място, до съдържанието на спорната схема за реструктуриране, вярно е, че в членове 1—4 от нея най-напред се посочва, че ЕСП „решава“ да постави Banco Popular в режим на реструктуриране, тъй като са изпълнени условията по член 18, параграф 1 от Регламента за ЕМП, след това в членове 5—7 се определят инструментите за реструктуриране, които трябва да се приложат, и накрая, в членове 9 и 10 се отбелязва, че задача на FROB е да предприеме всички необходими мерки, за да изпълни това решение, и че за изпълнението му ще следи ЕСП.

- 67 Член 12, параграф 1 от спорната схема за реструктуриране обаче предвижда, че тя „ще влезе в сила“ на 7 юни 2017 г., а не, както неправилно констатира Общият съд в точка 117 от обжалваното съдебно решение, че „влиза в сила“ на тази дата. От друга страна, член 13 от тази схема гласи, че тя е адресирана до FROB и ще му бъде съобщена след одобряването ѝ от Комисията или от Съвета.
- 68 От посоченото в предходната точка следва, че спорната схема за реструктуриране, приета от ЕСП с Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г. — обжалваният пред Общия съд по настоящото дело акт, още не е била одобрена, което се потвърждава с факта, отбелязан в точки 77 и 78 от обжалваното съдебно решение, че след приемането ѝ, тя е била изпратена на Комисията на 7 юни 2017 г. в 5,13 ч. за одобрение, което е получено на същия ден в 6,30 ч. От посоченото в предходната точка следва също така, че влизането в сила на тази схема и съответно пораждането на задължителните ѝ правни последици зависи от това одобрение.
- 69 Що се отнася, на второ място, до контекста на приемане на спорната схема за реструктуриране, важно е да се отбележи, че видно от преамбюла ѝ, тя има за правно основание Регламента за ЕМП, и в частност член 18 от него. Въведеният с този регламент режим се основава на констатацията в съображения 24 и 26 от същия, че упражняването на предвидените в него правомощия за реструктуриране е въпрос на политиката на Съюза във връзка с реструктурирането, която единствено институциите на Съюза могат да определят, и че при приемането на всяка конкретна схема за реструктуриране е налице свобода на преценка, предвид значителното въздействие на решенията за реструктуриране върху финансовата стабилност на държавите членки и на Съюза като цяло, както и върху фискалната независимост на държавите членки. От посочените съображения следва, че по тези причини законодателят на Съюза е счел за необходимо да предвиди подходящо участие на Съвета и на Комисията, а именно участие, което засилва необходимата оперативна самостоятелност на ЕСП, като същевременно зачита принципите на делегиране на правомощия на агенциите, изведени в решение *Meroni*/Върховен орган и припомнени в решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Парламент и Съвет* (C-270/12, EU:C:2014:18).
- 70 В тези решения Съдът по същество приема, че последиците от делегирането на правомощия са много различни според това дали то се отнася, от една страна, до ясно определени изпълнителни правомощия, чието упражняване съответно подлежи на строг контрол от гледна точка на обективни критерии, определени от делегиращия орган, или, от друга страна, до „дискреционно правомощие, предполагащо широка свобода на преценка, което може в зависимост от неговото упражняване да представлява изпълнение на същинска икономическа политика“ (вж. в този смисъл решение *Meroni*/Върховен орган, стр. 43, 44 и 47 и решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Парламент и Съвет*, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 41).
- 71 Първият вид делегиране не може чувствително да измени последиците от упражняването на правомощията, за които се отнася, докато вторият вид делегиране, при който преценките на делегиращия орган се заменят с тези на оправомощения орган, води до „същинско изместване на отговорността“ (решение *Meroni*/Върховен орган, стр. 43 и решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Парламент и Съвет*, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 42). По делото, по което е постановено решение *Meroni*/Върховен орган, Съдът е приел, че процесното делегиране на правомощия, доколкото дава на съответните органи „свобода на преценка, която предполага широка дискреционна власт“, не може да

се счита за съвместимо с „предвидените в Договора изисквания“, като същевременно е уточнил, че оставяйки си единствено възможността да не одобри решенията на тези органи, Върховният орган не е запазил достатъчно правомощия, за да избегне такова изместване на отговорност (вж. в този смисъл решение *Meroni*/Върховен орган, стр. 47).

- 72 От съображенията на стр. 44 от решение *Meroni*/Върховен орган следва, че установената с това решение съдебна практика почива на схващането, че равновесието на правомощията, характерно за институционалната структура на Съюза, е основна гаранция, предоставена от Договорите, и че делегирането на широка дискреционна власт би засегнало тази гаранция, тъй като би поверило тази власт на органи, различни от тези, които са предвидени с Договорите, за да осигуряват и контролират упражняването ѝ в рамките на съответните си правомощия. С оглед на съображенията, изложени на страници 43 и 46 от това решение, широката дискреционна власт, визирана в тази съдебна практика, се отнася по-специално до основните въпроси на съответната политическа сфера, които предполагат широка свобода на преценка с оглед на съвместяването на различни и понякога противоречиви цели.
- 73 От посочената съдебна практика по-специално следва, че приложимостта на изведените в нея принципи на делегиране на правомощия на агенциите зависи не от това дали съответният акт, който агенциите са оправомощени да приемат, е индивидуален или общ, а само от това дали делегирането дава широка дискреционна власт, или напротив, обхваща точно определени изпълнителни правомощия (вж. в този смисъл решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Съвет и Парламент*, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 66).
- 74 Както обаче личи от съображения 24 и 26 от Регламента за ЕМП, въведеният с този регламент режим цели да конкретизира принципите, изведени в решение *Meroni*/Върховен орган и припомнени в решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Парламент и Съвет* (C-270/12, EU:C:2014:18).
- 75 Вярно е, че ЕСП отговаря, съгласно член 7, параграф 2 от Регламента за ЕМП, за приемането на всички решения, свързани с реструктурирането по-специално на финансови институции и групи, за които се счита, че са от значение за финансовата стабилност в Съюза, както и на други трансгранични групи. За целта член 18, параграфи 1 и 6 от Регламента за ЕМП предвижда, че ЕСП приема схема за реструктуриране по отношение на тези субекти и групи само ако — по собствена инициатива или при получаване на оценката на ЕЦБ относно това дали съответният субект е проблемен, или има вероятност да стане проблемен — прецени, че са изпълнени условията за реструктуриране, посочени в член 18, параграф 1, букви а)–в) от този регламент. Тези условия са свързани с наличието на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен, с липсата на алтернативни на реструктурирането мерки и с необходимостта на реструктурирането от гледна точка на обществения интерес.
- 76 Когато тези условия са изпълнени, ЕСП приема на основание член 18, параграф 6 от Регламента за ЕМП схема за реструктуриране, която поставя съответния субект в режим на реструктуриране и определя прилагането спрямо него на посочените в член 22, параграф 2 от този регламент инструменти за реструктуриране и използването на Единния фонд за реструктуриране. В член 22, параграф 4 от посочения регламент се уточнява, че с изключение на инструмента за обособяване на активи, тези инструменти

- могат да се прилагат самостоятелно или в комбинация, за да се изпълнят целите на реструктурирането, предвидени в член 14 от този регламент, в съответствие с посочените в член 15 от него принципи на реструктурирането.
- 77 Споменатите в предходните две точки разпоредби действително предоставят на ЕСП широко право на преценка по въпроса дали и по какъв начин съответният субект трябва да бъде поставен в режим на реструктуриране, същевременно това право съгласно член 18, параграфи 1 и 4—6 от Регламента за ЕМП е ограничено от обективни критерии и условия, които очертават полето на действие на ЕСП и са свързани както с условията, така и с инструментите за реструктуриране. Освен това този регламент предвижда участието на Комисията и на Съвета в процедурата по приемане на схема за реструктуриране, която, за да влезе в сила, трябва да бъде одобрена от Комисията и евентуално от Съвета.
- 78 Така, съгласно член 30, параграфи 1 и 2 от Регламента за ЕМП, ЕСП уведомява Комисията за всички предприети от него действия за подготовката за реструктуриране и обменя с нея и Съвета цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи. Съгласно член 43, параграф 3 от този регламент Комисията посочва представител, който има право да участва в заседанията на изпълнителните и пленарните сесии на ЕСП в качеството си на постоянен наблюдател; въпросният представител има право да участва в разискванията, а също и достъп до всички документи.
- 79 От друга страна, член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП предвижда в първата си алинея, че ЕСП е длъжен да изпрати на Комисията схемата за реструктуриране непосредствено след приемането ѝ, а във втората и третата си алинея — че в срок от 24 часа след изпращането на схемата Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите ѝ, във връзка с които има свобода на преценка, с изключение на тези, свързани със спазването на критерия „обществен интерес“ и със сумата, за която е предвидено да се използва Единният фонд за реструктуриране. Що се отнася до последните аспекти в тази трета алинея се уточнява, че в срок от 12 часа от изпращането на съответната схема Комисията може да предложи на Съвета да представи възражения. Накрая, член 18, параграф 7, пета алинея от този регламент гласи, че схемата за реструктуриране „може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от Съвета за реструктуриране“.
- 80 В този смисъл разпоредбите на член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП обвързват влизането в сила на схемата за реструктуриране с одобряването ѝ от Комисията при липса на възражения от страна на последната или на Съвета. Когато одобри такава схема, Комисията съответно изцяло поема възложените ѝ с Договорите отговорности.
- 81 От точки 75—80 от настоящото решение следва, че разпоредбите на член 18 от Регламента за ЕМП, на основание на които е приета спорната схема за реструктуриране, могат да осуетят евентуално „изместване на отговорността“ по смисъла на съдебната практика, установена с решение Meroni/Върховен орган. Всъщност, като предоставят на ЕСП правомощието да преценява дали условията за приемане на схема за реструктуриране са изпълнени в конкретния случай и да определя инструментите, необходими за целите на такава схема, тези разпоредби възлагат на Комисията или евентуално на Съвета отговорността за окончателната оценка на аспектите, във връзка с които е налице свобода на преценка, които са въпрос на политиката на Съюза за реструктуриране на кредитни институции и които, както е видно от член 14 и от съображения 24, 26 и 62 от Регламента за

ЕМП, предполагат претегляне на различни цели и интереси, свързани със запазването на финансовата стабилност на Съюза и целостта на вътрешния пазар, с отчитането на бюджетната независимост на държавите членки и със защитата на интересите на акционерите и кредиторите.

- 82 Що се отнася, на трето място, до правомощията на ЕСП, следва да се отбележи, че възприетото от Общия съд в точки 129 и 130 от обжалваното съдебно решение тълкуване, че схемата за реструктуриране може да произведе задължителни правни последици независимо от одобрителното решение на Комисията, е в разрез както с правомощията, предоставени на ЕСП с Регламента за ЕМП, така и със съдебната практика, установена с решение Meroni/Върховен орган.
- 83 Всъщност, макар да предвиждат, че ЕСП отговаря за изготвянето и приемането на схема за реструктуриране, членове 7 и 18 от този регламент все пак не му предоставят правомощието да приема актове, пораждащи самостоятелни правни последици. Както правилно отбелязва Общият съд в точка 128 от обжалваното съдебно решение, в рамките на процедурата за реструктуриране съгласно член 18 от Регламента за ЕМП одобрението на Комисията е необходима предпоставка за влизането в сила на схемата за реструктуриране.
- 84 Въпросното одобрение е определящо и за съдържанието на съответната схема за реструктуриране.
- 85 Всъщност член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП действително позволява на Комисията да одобри подобна схема, без да направи възражения по отношение на аспекти на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, нито да предложи на Съвета да формулира такива, но същевременно позволява на Комисията и на Съвета да заменят със своя преценката на ЕСП по отношение на тези аспекти, представяйки съответни възражения, в който случай ЕСП е длъжен по силата на член 18, параграф 7, седма алинея да измени схемата в срок от осем часа в съответствие с изразените от Комисията или от Съвета съображения, за да влезе тя в сила.
- 86 Важно е също да се отбележи, че видно от член 18, параграф 8 от този регламент, ако Съветът направи възражение на основание, че не е изпълнен критерият „обществен интерес“, в крайна сметка съответният субект не може да бъде реструктуриран съгласно посочения регламент и се ликвидира по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право.
- 87 По настоящото дело Комисията одобрява с Решение 2017/1246 спорната схема за реструктуриране. Тя изрично подчертава в съображение 4 от това решение, че одобрявайки тази схема, е „съгласна“ със съдържанието ѝ, както и с „представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес“. В това отношение, както Комисията отбелязва в съдебното заседание, аспектите на схема за реструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка и които имат отношение както към установяването на условията за реструктуриране, така и към определянето на инструментите за реструктуриране, са неразривно свързани с по-техническите аспекти на преструктурирането. Противно на поддържаното от Общия съд в точка 137 от обжалваното съдебно решение, при определянето кой е обжалваемият

- акт в контекста на схема за реструктуриране, одобрена в своята цялост от Комисията, не може съответно да се прави разграничение между аспектите, във връзка с които е налице свобода на преценка, и техническите аспекти.
- 88 Съответно едва с одобрителното решение на Комисията действието по реструктуриране, предвидено от ЕСП със спорната схема за реструктуриране, е било окончателно определено и е породило задължителни правни последици, така че с оглед по-специално на изведените в решение Meroni/Върховен орган принципи Комисията, а не ЕСП, трябва да отговаря пред съда на Съюза за въпросното действие.
- 89 Така от съдържанието ѝ, от контекста на приемането ѝ и от правомощията на ЕСП следва, че спорната схема за реструктуриране не е породила задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на юридическо или физическо лице, така че тя не представлява акт, срещу който може да се подаде жалба за отмяна на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 90 Съображенията, изложени от Общия съд в точки 121—123 от обжалваното съдебно решение, не могат да поставят под въпрос горната констатация.
- 91 В това отношение, противно на постановеното от Общия съд в тези точки, от член 86, параграфи 1 и 2 от Регламента за ЕМП не би могло да се направи извод, че спорната схема за реструктуриране може да бъде предмет на жалба за отмяна. Всъщност, както отбелязва Комисията, разпоредбите на даден регламент не могат да изменят предвидената в Договора за функционирането на ЕС система от способности за правна защита. Освен това от самия текст на тези разпоредби от Регламента за ЕМП следва, че съответното защитно производство може да бъде започнато пред Съда „в съответствие с член 263 ДФЕС“, което предполага да е изпълнено съдържашото се там условие атакуваният акт да подлежи на обжалване.
- 92 Несъмнено в точки 56 и 66 от решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ (С-551/19 Р и С-552/19 Р, EU:C:2021:369), Съдът по същество е постановил, че схемата за реструктуриране, като краен резултат от сложната процедура за реструктуриране, подлежи на съдебен контрол пред съда на Съюза. По делото, по което е постановено това решение, Съдът обаче е трябвало да прецени законосъобразността на решение на Общия съд, с което са приети за недопустими жалби за отмяна не на такава схема, а на подготвителни актове на ЕЦБ, констатиращи наличието на субекти, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни по смисъла на член 18, параграф 1 от Регламента за ЕМП. Съображенията, изложени в тези точки 56 и 66, трябва да се тълкуват в светлината на постоянната практика на Съда относно сложните процедури, съгласно която в хипотезата на актове, които се изготвят на няколко процесуални етапа, предмет на жалба за отмяна по принцип могат да са само мерките, с които се определя окончателната позиция на компетентната институция, орган, служба или агенция на Съюза по процедурата, но не и междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение и които не произвеждат самостоятелни правни последици (вж. в този смисъл решения от 11 ноември 1981 г., IBM/Комисия, 60/81, EU:C:1981:264, т. 10, от 3 юни 2021 г., Унгария/Парламент, С-650/18, EU:C:2021:426, т. 43 и 46, и от 22 септември 2022 г., IMG/Комисия, С-619/20 Р и С-620/20 Р, EU:C:2022:722, т. 103).
- 93 В такава сложна процедура актовете, приети на етапи, които са подготвителни за приемането на окончателния акт, не могат да бъдат предмет на жалба за отмяна, когато не произвеждат самостоятелни правни последици.

- 94 Следователно, противно на постановеното от Общия съд в точки 122—124 от обжалваното съдебно решение, от член 86 от Регламента за ЕМП и от решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ (С-551/19 Р и С-552/19 Р, ЕУ:С:2021:369), не е възможно да се направи извод, че спорната схема за реструктуриране е акт, който може да бъде предмет на жалба за отмяна пред Общия съд, щом като тази схема не е била крайният резултат от процесната процедура за реструктуриране, доколкото същият е настъпил едва с одобряването ѝ от Комисията, и видно от горния анализ, не е произвела самостоятелни правни последици.
- 95 Не могат да поставят под въпрос горната констатация и съображенията, изложени от Общия съд в точки 146 и 147 от обжалваното съдебно решение, а именно че непризнаването на спорната схема за реструктуриране за обжалваема би нарушило правото на жалбоподателите в първоинстанционното производство на ефективна съдебна защита.
- 96 Всъщност одобрително решение на Комисията, каквото е Решение 2017/1246, от своя страна има характеристиките на акт, срещу който може да бъде подадена жалба за отмяна на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС. В производството по жалба за отмяна на такова решение засегнатите физически или юридически лица могат да се позоват на незаконосъобразността на схемата за реструктуриране, която тази институция е одобрила, придавайки ѝ съответно задължителни правни последици, а това може да гарантира на тези лица достатъчна съдебна защита (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, С-463/10 Р и С-475/10 Р, ЕУ:С:2011:656, т. 53 и цитираната съдебна практика). В това отношение е важно да се уточни, че видно от точки 87 и 88 от настоящото решение, с одобрението си Комисията възприема елементите и мотивите, съдържащи се в тази схема, поради което трябва евентуално да отговаря за тях пред съда на Съюза.
- 97 От всички изложени по-горе съображения следва, че спорната схема за реструктуриране не представлява обжалваем акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 98 Ето защо обжалваното съдебно решение следва да се отмени в частта, в която жалбата за отмяна на тази схема се обявява за допустима.

По второто и третото основание за обжалване

- 99 Тъй като обжалваното съдебно решение се отменя поради наличието на първото основание за обжалване, не е необходимо да се разглеждат второто и третото основание за обжалване.

По жалбата пред Общия съд

- 100 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз, ако отмени решението на Общия съд, Съдът може да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 101 В случая това е така, тъй като Съдът разполага с всички необходими данни, за да се произнесе по допустимостта на първоинстанционната жалба.

- 102 По изложените в точки 66—97 от настоящото решение съображения спорната схема за реструктуриране не представлява обжалваем акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 103 При тези обстоятелства следва да се отхвърли като недопустима подадената от Fundaci3n и SFL жалба пред Общия съд.

По съдебните разноски

- 104 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 105 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 106 В случая, тъй като в настоящото производство по обжалване SFL е загубилата делото страна, следва предвид исканията на Комисията да бъде осъдена да понесе, наред със собствените си, и съдебните разноски, направени от тази институция в това производство. Тъй като в първоинстанционното производство Fundaci3n и SFL са загубилите делото страни, следва в съответствие с исканията на ЕСП и на Banco Santander да бъдат осъдени да понесат, наред със собствените си, и съдебните разноски, направени от ЕСП и Banco Santander в посоченото производство.
- 107 Член 138, параграф 3 от този правилник, приложим към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд по силата на член 184, параграф 1 от същия, предвижда, че ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. Тъй като твърдението му за допустимост на първоинстанционната жалба е отхвърлено, а единствено допустимостта на тази жалба е предмет на настоящото производство по обжалване, ЕСП следва да понесе съдебните разноски, които е направил във връзка с това производство.
- 108 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, който по силата на член 184, параграф 1 от него е приложим за производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Кралство Испания, Парламентът и Съветът, встъпили страни в първоинстанционното производство, понасят съдебните разноски, които са направили в първоинстанционното и в настоящото производството по обжалване. Като встъпила страна в първоинстанционното производство Комисията понася съдебните разноски, които е направила в това производство.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 1 юни 2022 г., Fundaci3n Tatiana P3rez de Guzm3n el Bueno и SFL/ЕСП (Т-481/17, EU:T:2022:311), в частта, в която Общият съд обявява за допустима подадената от Fundaci3n Tatiana P3rez de Guzm3n el Bueno и Stiftung f3r Forschung und Lehre (SFL) жалба за отмяна на**

Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 година за приемане на схема за реструктуриране на Banco Popular Español SA.

- 2) Отхвърля като недопустима подадената от Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) жалба за отмяна на Решение SRB/EES/2017/08.**
- 3) Осъжда Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) да понесат, наред със собствените си, и съдебните разноски, които Единният съвет за реструктуриране и Banco Santander SA са направили в първоинстанционното производство. SFL понася собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски, които Европейската комисия е направила в настоящото производство по обжалване.**
- 4) Единният съвет за реструктуриране понася съдебните разноски, които е направил в настоящото производство по обжалване.**
- 5) Кралство Испания, Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят съдебните разноски, които са направили в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване. Европейската комисия понася съдебните разноски, които е направила в първоинстанционното производство.**

Подписи